

اشتقاق توابع تولید آب - شوری گندم در منطقه شمال گرگان

علیرضا کیانی، مجید میر لطیفی و مهدی همایی

به ترتیب استادیار پژوهش مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گلستان، استادیار و دانشیار دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، استادیار پژوهش مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گلستان

مقدمه

مناطق وسیعی از شمال استان گلستان که عمدتاً به کشت گندم و جو اختصاص دارند، به دلیل محدودیت منابع آب غیر شور، با روند نزولی کمی و کیفی آب و خاک مواجه بوده، در نتیجه بطور طبیعی عملکرد گیاهان فوق تحت تأثیر دو عامل شوری و کم آبی قرار دارند. به همین دلیل ضروری است تا عملکرد گندم به صورت تابعی از مقادیر کمی و کیفی آب و خاک تعیین گشته تا مورد استفاده برنامه ریزان قرار گیرد. برای بیان روابط کمی بین عملکرد گیاه و عوامل مؤثر در آن از توابع تولید استفاده می‌شود. در زمینه توابع آب - عملکرد یا شوری - عملکرد مطالعات متعددی وجود دارد (۴، ۵، ۶ و ۹). اما در رابطه با توابع تولید آب - شوری مطالعات اندکی در منابع وجود دارد. در این بخش به چند نمونه آن پرداخته می‌شود. آگنی هوتری و همکاران (۱۹۹۲) مقادیر مختلف کمی و کیفی آب آبیاری را بر عملکرد و درآمد محصول گندم با استفاده از تابع تولید آب - شوری از نوع درجه دوم مطالعه نموده اند (۱).

نتایج نشان داد بیش از ۹۷ درصد تغییرات عملکرد منتج از تغییرات کمیت و کیفیت آب آبیاری بود. داتا و همکاران (۱۹۹۸) اعلام کردند که برآورد توابع تولید بر اساس روش آماری بدلیل تعیین رابطه مستقیم آب - عملکرد بر روش‌های نظری و تجربی که بر پایه فرضیات متعددی استوارند ترجیح داده می‌شوند (۳). آنها پس از بررسی چند تابع نتیجه گرفتند که تابع درجه ۲ بهترین نوع تابع برای بیان کمی رابطه آب - شوری - عملکرد می‌باشد. داتا و دایال (۲۰۰۰) تابع تولید آب - شوری را در محصول گندم و خردل برآورد نموده و سپس با استفاده از مفهوم ارزش تولید نهایی، منافع و زیانهای اقتصادی مصرف آب شور را محاسبه نمودند (۳). روسو و بیکر (۱۹۸۶) تابع تولید برای ذرت و پنبه را در شرایط مقادیر مختلف رطوبت و شوری خاک تعیین نمودند. در این بررسی رابطه غیر خطی درجه ۲ مبنای تحلیل تابع تولید قرار گرفت (۸).

مواد و روش‌ها

برای تهیه داده‌های مورد نیاز تحقیق، ۱۶ تیمار شامل چهار سطح شوری آب آبیاری با میانگین $1/5$ (S_1)، $8/5$ (S_2)، $11/5$ (S_3) و $14/2$ (S_4) dS/m به عنوان عامل فرعی و چهار سطح مقدار آبیاری معادل 50 (W_1)، 75 (W_2)، 100 (W_3) و 125 (W_4) درصد نیاز آبی گیاه به عنوان عامل اصلی در سه تکرار با استفاده از کرت های خرد شده در قالب طرح بلوکهای کاملاً تصادفی در شمال شرقی گرگان و در زمین تحت کشت گندم به اجرا در آمد. ابعاد کرتها 3×4 متر مربع، فاصله کرت ها از همدیگر ۲ متر، فاصله ردیف های گندم در هر کرت

۲۰ سانتی متر، فاصله بوته ها در روی ردیف ۸ سانتی متر و فاصله

شیارهای آبیاری ۶۰ سانتی متر انتخاب گردید.

تیمار های آبیاری از اختلاط دو منبع آب، یکی آب چاه به عنوان آب غیر شور و دیگری از آب زهکش منطقه ($35-10$ dS/m) به عنوان منبع آب شور ایجاد گردیدند. در هر سال چهار بار آبیاری انجام شد. مقادیر آب مصرف شده در سال اول در تیمارهای W_1 ، W_2 ، W_3 و W_4 به ترتیب برابر 116 ، 163 ، 209 و 246 میلی‌متر و در سال دوم معادل 104 ، 160 ، 212 و 262 میلی‌متر و میزان باران موثر در طی دو سال به ترتیب برابر 163 و 184 میلی‌متر بود. برای تعیین توزیع رطوبت و شوری نیمرخ خاک در تیمارهای مختلف، تا عمق یک متری به ازای هر ۲۰ سانتی‌متری از سطح خاک نمونه‌های خاک برداشت شده و سپس رطوبت (با روش وزنی) و شوری خاک (با روش عصاره اشباع خاک) تعیین گردیدند. تقریباً به ازای هر ماه طی فصل رشد گیاه یک مرحله نمونه برداری انجام گردید. عملکرد دانه گندم در هر کرت با حذف نیم متر حواشی، در زمان برداشت اندازه گیری شد. پس از جمع‌آوری داده‌ها، توابع تولید مختلف (بر اساس اطلاعات یک ساله) برآورد گردیده و بهترین نوع تابع از نظر معیار خوبی برازش و معنی دار شدن ضرایب انتخاب شد. توابع تولید آب - شوری به کار برده شده در این تحقیق عبارتند از:

خطی ساده:

$$Y = a_0 + a_1\theta + a_2 ECE \quad (1)$$

لگاریتمی:

$$Y = a_0\theta^{a_1} ECE^{a_2} \quad (2)$$

درجه دوم:

$$Y = a_0 + a_1\theta + a_2\theta^2 + a_3 ECE + a_4 ECE^2 + a_5\theta ECE \quad (3)$$

متعالی

$$Y = a_0\theta^{a_1} ECE^{a_2} \text{Exp}(a_3\theta + a_4 ECE) \quad (4)$$

در روابط فوق Y مقدار عملکرد گندم بر حسب کیلو گرم در هکتار، θ درصد حجمی رطوبت خاک و ECE شوری عصاره اشباع خاک بر حسب dS/m می‌باشند.

تولید نهایی نسبت به رطوبت (MP_θ) و شوری خاک (MP_{ECE}) و نسبت نهایی نرخ جایگزینی ($MRTS$) برای عوامل مورد بررسی (θ و ECE) با استفاده از تابع تولید که در این تحقیق استخراج گردید، به صورت زیر محاسبه شدند.

$$MP_\theta = dy/d\theta \quad (5)$$

نتایج و بحث

$$MP_{ECe} = dy / dECe \quad (۶)$$

جدول (۱) نتایج تخمین توابع مختلف تولید آب- شوری گندم ارائه شد.

$$MRTS_{\theta ECe} = MP_{\theta} / MP_{ECe} \quad (۷)$$

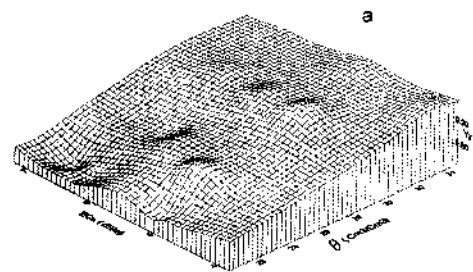
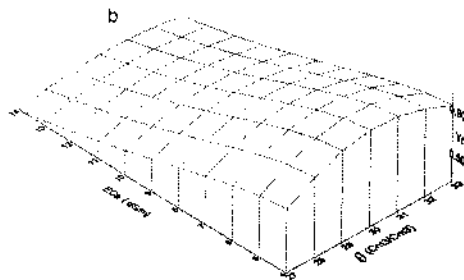
جدول (۱) ضرایب توابع تولید آب - شوری گندم با استفاده از توابع مختلف

متغیر	تابع خطی ساده	تابع لگاریتمی	تابع درجه دوم	تابع متعالی
ثابت	-۳۰.۲۴ (-۲/۴)	۲ (۱/۹)	-۱۲۶۷.۰۶ (-۶/۴)	-۱۱۷ (-۲/۹)
θ	۲۹۰. ** (۶/۶)	-	۹۱۴۶** (۶/۳)	-۱/۷ ** (۳/۹)
ECe	-۲۱۰. ** (۲/۵)	-	-۱۷۷۴ns (-۲/۲)	-۰/۲۲ * (-۲/۲)
$Ln\theta$	-	۲ ** (۶/۱)	-	۵۱ ** (۴/۱)
$LnECe$	-	-۰/۲۳** (-۳)	-	۰/۸۲ ns (۱/۷)
θ^2	-	-	-۱۵۸** (-۶/۲)	-
ECe^2	-	-	-۳۴ ns (-۰/۹۹)	-
$\theta \cdot ECe$	-	-	۶۴/۹ * (۲/۹)	-
آماره F	۲۵	۲۲	۵۵	۴۰
R^2	۰/۸۰	۰/۷۷	۰/۹۶	۰/۹۴

** و * به ترتیب معنی دار در سطح ۱ و ۵ درصد ; ns= بدون اثر معنی دار ; مقادیر داخل پرانتز آماره t می باشند.

تخمینی در شکل (۱) ارائه گردید. به طور کلی شکل فوق نشان می دهد که افزایش رطوبت و کاهش شوری خاک موجب افزایش عملکرد گندم می گردد، ضمن اینکه می توان این دو عامل را برای حصول به عملکرد یکسان در محدوده وسیعی از دامنه تغییرات آنها جایگزین نمود. به عبارت دیگر اثر منفی شوری بر عملکرد تا حدی با افزایش رطوبت خاک قابل جبران است.

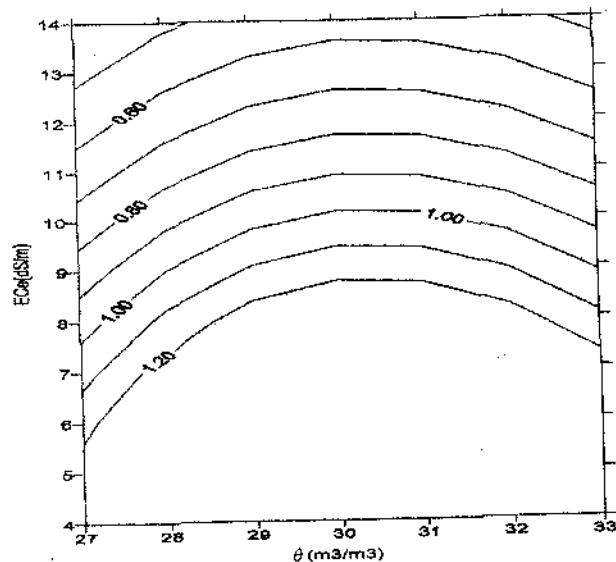
مقادیر آماره t مؤید تاثیر معنی دار و تعیین کننده رطوبت و شوری خاک بر تغییرات عملکرد گندم می باشد. مقایسه ضرایب R^2 و آماره f متناظر نشان می دهد قدرت برازش توابع متعالی و درجه دوم نسبت به سایر توابع بیشتر است، اما مقادیر معنی داری تابع متعالی بهتر از تابع درجه دوم است، منحنی سه بعدی تغییرات عملکرد نسبی گندم نسبت به رطوبت و شوری خاک بر مبنای داده های مزرعه ای و همچنین بر مبنای تابع

شکل (۱) تغییرات عملکرد نسبی گندم (Y) به صورت تابعی از رطوبت و شوری خاک بر اساس داده های واقعی (a) و تابع متعالی (b).

نخواهد شد. بنابراین ثابت در نظر گرفتن شیب کاهنده شوری - عملکرد مورد تردید است. به عنوان مثال در رطوبت ۲۷ درصد حجمی خاک و شوری $۹/۵ \text{ dS/m}$ عملکرد نسبی ۸۰٪ می باشد ولی هرگاه رطوبت خاک به ۳۰ درصد حجمی برسد همان عملکرد قابل حصول است ولی می توان شوری را تا $۱۱/۸ \text{ dS/m}$ افزایش داد. نسبت نهایی نرخ جایگزینی شوری و رطوبت خاک ($\text{MRTS}_{\theta \text{ ECE}}$) برابر $۱/۱$ به دست آمد. در نتیجه برای کاستن اثر منفی هر واحد شوری پس از مقدار متوسط وزنی ($۵/۵ \text{ dS/m}$) می بایستی رطوبت حجمی خاک به اندازه $۱/۱$ درصد افزایش یابد.

برای نشان دادن محدوده های قابل جایگزینی رطوبت با شوری خاک به طوری که عملکرد محصول یکسان بماند، منحنی هم- محصول تابع به دست آمده در شکل (۲) ترسیم گردید. این شکل مکان هندسی تقاطعی است که در آن براساس ترکیبات مختلفی از تغییرات رطوبت و شوری خاک دارای عملکردهای یکسانی هستند. ملاحظه می شود که برای دستیابی به عملکرد مشخص مقادیر متفاوتی از θ و ECe را می توان جایگزین نمود. حد این جایگزینی در منحنی هم- محصول در نقطه ای است که خط مماس بر آن موازی محور رطوبت گردد. از این نقطه به بعد افزایش رطوبت منجر به افزایش عملکرد

شکل (۲) منحنی هم- محصول گندم به صورت تابعی از رطوبت حجمی و شوری خاک

5-Knapp, K., C. Brandt, K. Stevens, J. Letey and J.D. Oster. 1990. A dynamic optimization model for irrigation investment and management under limited drainage conditions. *Water Resource Research*, 26: 1335-1343.

6-Maas, E.V. 1990. Crop salt tolerance. ASAE. Monograph. 71: 262-304.

7-Maas, E.V. and G.J. Hoffman. 1977. Crop salt tolerance current assessment. *J. Irrigation and Drainage Division, ASCE*, 103(IR2): 115-134.

8-Russo, D. and D. Bakker. 1986. Crop water production functions for sweet corn and cotton irrigated with saline waters. *Soil Sci. Soc. Am. J.*, 51:1554 - 1562.

9-Vaux, H.J. Jr. and W.V. Pruitt. 1983. Crop-water production functions, In: Hillel, D. (ed.). *Advances in Irrigation*, Vol. 2, Academic Press, Inc., New, NY.

منابع مورد استفاده

1-Agnihotri, A.K., P.S. Kumbhare, K.V.G.K. Rao and D.P. Sharma. 1992. Econometric consideration for reuse of drainage effluent in wheat production. *Agric. Water Manage.* 22: 249-270.

2-Datta, K.K. and B. Dayal. 2000. Irrigation with poor quality water: an empirical study of input use economic loss and coping strategies. *Ind. J. of Agr. Economics*, 55:26-37.

3-Datta, K.K., V.P., Sharma and D.P. Sharma. 1998. Estimation of a production function for wheat under saline conditions. *Agricultural water Management*.36: 85-94.

4-Dinar, R., J. Letey and H.J. Jr.Vaux. 1985. Optimal rates of saline and non-saline irrigation waters for crop production. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 50: 440-443.